

въка, който имаше ръжка та си съхъ: станъ на срѣдъ.

4 И рѣче ймъ: трѣгъва ли да прѣви нѣкой добрѣ въ съвѣтъ, или злѣ да прѣви; да спасѣ ли душа, или да ѕ погуби; а ѿнъ мѣлчѣхъ.

5 И като погледна на нѣхъ со съз гнѣвъ, скрѣвеше за ѿкаменѣнѣ то на сердца та ймъ, и рѣче на чеоловѣката, престрѣ си ръжка та: и прострѣ ѕ, и бѣдѣ ръжка та мѣ здрава, каквото и драга та.

6 И като излѣзоха фарисеи те вънъ, єбѣ сътвориха совѣтъ со ѹршдѣанъ та на връхъ нѣго, каквѣ да го погубатъ.

7 И Іисусъ ѿиде съ оученици те къ морѣ то: и многъ народъ идѣше по нѣго ѿ Галилея, и ѿ Іудея,

8 И ѿ Іерусалимъ, и ѿ Іудея, и ѿ ѿдонадна та страна Іорданска: и ѿ ѿніѧ щото живѣеха ѿколу Тура и Гидѣна, многое множество, като чѣхъ чудеса та щото прѣвеше Іисусъ, дойдоха при нѣго.

9 И рѣче на оученици те си, да го чака геміа заради народъ, за да мѣ не досаждатъ.

10 Защото искѣли мнозина: щото нападнатъ на нѣго да мѣ се прикоснатъ, който имаха рѣны.

11 И дѣхове те нечиисти, които го видѣха, припадаха

предъ нѣго, и вѣкахъ, и говорѣха: че си ты Сынъ Божій.

12 И многъ ймъ запрецивалише, да го не излавляватъ.

13 И качише на гора та, и повѣкъ, който съмъ искаше, и дойдоха при нѣго.

14 И направи дванадесатъ да бѫдатъ заедно съ нѣго, и да ги прѣща да проповѣдватъ,

15 И да иматъ влѣсть да искѣлѣватъ болести тѣ, и да изгонятъ бесове тѣ.

16 И нарѣче на Симона името, Пётръ.

17 И Іаковъ (съна) Зеведеова, и Іоанна братъ Іаковъ: (и нарѣче ймъ именѧ та воинергѣсъ, което ще да рече, сънове грѣомови.)

18 И Індреа, и Филиппъ, и Бардоловеа, и Матѳеа, и Фома, и Іаковъ Илфѣова, и Фаддеа, и Симона Кананита,

19 И Іида Іскарїйтскаго, който го и предаде.

20 И дойдоха въ дѣмъ: и сокрѣс паки народъ многъ, щото неможеха нито хлѣбъ да ѻадатъ.

21 И като чѣхъ ѿніѧ, който бѣха оѣ нѣгъ, излѣзоха да го фанатъ: защото говорѣха: че си є и изгѣбълъ оѣмѣтъ.

22 И кнїжници те който бѣха съзнати ѿ Іерусалимъ, говорѣха: защо вѣелзевъла има, и защо съ кнѣзатъ вѣсовски, и згонава бесове тѣ.